ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΕΠΟΝΙ

"Ενα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐκλεκτὰ ὀπωρικὰ ποὺ θὰ βγοῦν σὲ λίγο, εἶνε καὶ τὸ πεπόνι.

Οἱ τρομερώτεροι λοιπὸν πεπονοφάγοι τοῦ κόσμου, εἶνε οἱ Πέρσαι, στοὺς ὁποίους ἄλλωστε χρωστοῦμε, ἐμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι, τὴ γνῶσι αὐτοῦ τοῦ ὑπέροχου ὀπωρικοῦ. 'Απ' τοὺς Εὐρωπαίους, οἱ μεγαλείτεροι πεπονοφάγοι εἶνε οἱ Ναπολιτάνοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ πεπονιοῦ, τρῶνε πρωΐ, μεσημέρι καὶ βράδυ δυὸ-τρεῖς τουλάχιστον φέτες ὁ καθένας!...

"Ενας 'Ιταλὸς βαρῶνος, ὁ ντὲ Κάγκαλε, κατὰ τὸ 1803, δὲν ἔφαγε τίποτ' ἄλλο ὁλόκληρο τὸ χρόνο αὐτόν, παρὰ μονάχα πεπόνι καὶ ψωμί! Πρὶν ἀπ' αὐτόν, ὁ Πάπας Κλήμης ὁ Ε΄, πέθανε ἀπὸ στομαχαλγία, ποὺ προῆλθε ἀπὸ τὴν κατάχρησι πεπονοφαγίας!

'Ο 'Ερρῖκος ὁ Α΄, ἕνας ἀπ' τοὺς διασημοτέρους φαγάδες τῆς ἐποχῆς του, τρελλαινόταν γιὰ τὸ πεπόνι κι' ἔτσι γίνηκε αἰτία νὰ γραφῆ ἕνα ὑπέροχο ποίημα γιὰ τὴν πεπονοφαγία του, ἀπὸ κάποιον ἀνώνυμο ποιητή.

'Ο Λουδοβίκος ὁ ΙΑ΄, ἔτρωγε τὸ πεπόνι... ψημένο καὶ μὲ διάφορες σάλτσες, τὴ συνταγὴ τῶν ὁποίων γράφει ἡ κ. Σεβινιὲ στὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἔστελνε στὴν κόρη της.

Πρὶν ἕνα αἰῶνα, τὸ πεπόνι τὸ τρώγανε στὴν 'Ισπανία, μαζὶ μὲ φράουλες καὶ μὲ καλὸ κρασί, τὰ ὁποῖα βάζανε μέσα στὸ πεπόνι, ἕνα μῆνα πρὶν τὸ φᾶνε, ἀπὸ μιὰ τρύπα ποὺ τοῦ κάνανε.

'Ο περίφημος γιατρὸς τοῦ 'Ερρίκου Δ΄ 'Ιάκωβος Πόνς, ἔγραψε ἔργο ὁλόκληρο γιὰ τὸ πεπόνι, στὸ ὁποῖο ἐξέτασε ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τῆς πεπονοφαγίας.

Στὴν 'Αγγλία, τὸ πεπόνι ὑπῆρξε κάποτε τὸ ὀπωρικὸ τῆς μόδας καὶ τῆς ἀριστοκρατίας κι' ἦταν τότε πανάκριβο.

Στὴν 'Αμερική, τὸ πεπόνι εἶνε στόλισμα τοῦ τραπεζιοῦ. Στὴ χώρα αὐτὴ μάλιστα, οἱ γεωπόνοι ἐπέτυχαν ἀριστουργηματικὲς ποικιλίες τοῦ φρούτου αὐτοῦ. Τὰ ὑπέροχα αὐτὰ πεπόνια τα πληρώνουν οἱ βασιλεῖς τῶν πετρελαίων καὶ τῶν σαλαμιῶν μὲ ἰσόβαρο χρυσάφι.

Στὴν 'Ελλάδα, τὸ πεπόνι εἶνε γιὰ ὅλον τὸν κοσμάκη, τὸ τρῶμε ἁπλήστως κι' εἶνε ζήτημα ἂν πέθανε κανεὶς ἐξ αἰτίας του, γιατὶ τὸ τρῶμε πάντα, πίνοντας καὶ κανένα ποτηράκι κεχριμπαρένιο ρετσινάτο, ποὺ δὲν τῶχε, καθὼς ἀπέδειξε τὸ θλιβερὸ τέλος του, ὁ Κλήμης ὁ Ε΄.

Μ' ἄλλα λόγια, «πέπων πάθος πέφυκεν, ἄνευ ἀκράτου οἴνου!»

ἐχθρούς του...

Μέσα σὲ λίγες μέρες, ὁ 'Ιερώνυμος Ριάριο, ὁ ἄνθρωπος ποὺ κυβέρνησε ἐπὶ τόσα χρόνια σὰν τύραννος τὴν 'Ιταλία, εἶχε μεταβληθῆ σὲ κουρέλλι, σὲ φάντασμα τοῦ ἑαυτοῦ του!...

'Ο τύραννος τῆς Ρώμης πέθανε ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων ἀκριβῶς, στοὺς ὁποίους εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ "Ορσι, δυὸ εὐγενεῖς ποὺ εἶχαν δῆ πολλὰ καλὰ ἀπὸ τὸν 'Ιερώνυμο. Μὰ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ριάριο κατώρθωσαν νὰ τοὺς παρασύρουν μὲ τὸ μέρος τους καὶ νὰ τοὺς πείσουν ὅτι θὰ προσέφεραν ἀνεκτίμητη ὑπηρεσία στὴν πατρίδα, ἂν σκότωναν τὸ λαομίσητο τύραννο...

Μιὰ νύχτα, λοιπόν, οἱ ἀδελφοὶ "Ορσι μπήκανε στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ 'Ιερωνύμου. "Οταν ἐκεῖνος ἄκουσε θόρυβο βημάτων, τινάχτηκε τρομαγμένος ἀπὸ τὸ κρεββάτι του. Μόλις, ὅμως, εἶδε τοὺς δυὸ πιστοὺς φίλους του, χαμογέλασε.

—Τί νεώτερα μοῦ φέρνετε ; τοὺς ρώτησε.

'Εκεῖνοι, χωρὶς νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν, χύμησαν ἀπάνω του καὶ ἄρχισαν νὰ βυθίζουν τὰ στιλέττα τους στὸ σῶμα του. Δέκα ὁλόκληρα λεπτὰ τοῦ τρυποῦσανε μὲ μανία τὶς σάρκες! Καὶ ὅταν στὸ τέλος πέταξαν τὸ πτῶμα του ἀπὸ τὸ παράθυρο, γιὰ νὰ τὸ παραλάβουν οἱ ἄλλοι συνωμόται ποὺ περίμεναν στὸ δρόμο, τὸ σῶμα τοῦ 'Ιερωνύμου Ριάριο εἶχε μεταβληθῆ σ' ἕνα κομμάτι κρέας,

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ δραματικὸ τέλος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ τυχοδιώκτου, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὸ στάδιό του ἀπὸ δημόσιος γραφεύς, γιὰ νὰ γίνη, κατόπιν, ἀπόλυτος ἄρχων ὁλόκληρης τῆς 'Ιταλίας!...

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Η ἐξιπνάδα τῶν περισσοτέρων γυναικῶν χρησιμεύει στὸ νὰ δυναμώνη τὴν τρέλλα τους, παρὰ τὴ φρονιμάδα τους. Β. Οὐγκὼ

* * *

Γιὰ νὰ σ' ἀγαποῦν ὅλοι, πρέπει νὰ παίρνης τοὺς ἄνδρες ὅπως εἶνε καὶ τὶς γυναῖκες ὅπως θέλουν νὰ εἶνε. Γαλ. Παροιμία

* * *

'Ο ἔρωτας, ὁ ὁποῖος εἶνε τόσο πανίσχυρος, ὥστε νὰ σπάη κάθε γαλινάρι καὶ νὰ πηδάη ἀπάνω ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, πεθαίνει, ὡστόσο, ἀπὸ ἕνα χασμουρητό!... Ἀλφρ. Γκινιὼν

* * *

Σ' ἕνα πνευματώδη ἄνδρα ταριάζει μᾶλλον μιὰ γυναῖκα μὲ καρδιά, γιατὶ εἶνε πολλὰ δύο μεγάλα πνεύματα μέσα σ' ἕνα σπίτι. Ἀλφρ. Μυσσὲ

* * *

'Ο Θεός, τοῦ ὁποίου τὴ μεγάλη προνοητικότητα διακρίνουμε σὲ κάθε δημιούργημά του, δὲν ἔδωσε γένεια στὶς γυναῖκες, γιατὶ οἱ κουρεῖς — καθὼς θὰ τὶς ξυρίζανε — θὰ τὶς πετσοκόβανε, δεδομένου ὅτι καὶ ἡ ἀγαθώτερες ἀπ' αὐτὲς εἶνε ἀδύνατον νὰ μείνουν σιωπηλὲς κι' ἀμίλητες, τόσο διάστημα, ὅσο θὰ χρειάζοταν γιὰ τὸ ξύρισμά τους. Ἀλέξ. Δουμᾶς

* * *

Στὴ ζήλεια ὑπάρχει περισσότερη φιλαυτία ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ὑπάρχει στὸν ἔρωτα. Ντὲ λὰ Ροσεφουκὼ

* * *

'Η ζήλεια μπορεῖ νὰ ντροπιάση μιὰ λεπταίσθητη γυναῖκα, ὡστόσο ὅμως εἶνε πάντα ὁ ἀποτελεσματικότερος τρόπος γιὰ νὰ πεισθῆ ὅτι ὁ ἀγαπημένος της τῆς εἶνε πραγματικὰ ἀφοσιωμένος. Βὲβὲλ Σταντὰλ

* * *

Τὸ κάθε τί στὸν ἔρωτα εἶνε σπασμωδικό. "Αν θελήσετε νὰ βάλετε μιὰ κάτοια τάξι στὸν ἔρωτα, θὰ τὸν δῆτε νὰ μαραζώνη, νὰ πεθαίνη. Γκαῖτε

* * *

Τὸ ν' ἀγαποῦμε χωρὶς ν' ἀνταγαπιόμεθα, εἶνε μεγάλο, ὑπέροχο. 'Υπάρχει σ' αὐτὸ ἕνα θέλγητρο γλυκύτατο καὶ βαθύτατο, ποὺ τὸ αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν σκέπτεται τὸ πρόσωπο ποὺ ἀδιαφορεῖ γι' αὐτόν. Θ. Γκωτιὲ

* * *

Τὸ μεγαλείτερο κακό, ποὺ μπορεῖς νὰ κάνης στὴ γυναῖκα, εἶνε νὰ τῆς μπορεῖς κι' ἐκείνη ἐπὶ τὴν ἔδρεις πολὺ χοντά. Μοντεπὲν

* * *

'Η γυναῖκα εἶνε ἕνα πλάσμα, ποὺ ντύνεται, φλυαρεῖ καὶ γδύνεται!... Πιὼλ δὲ Κὸκ

* * *

'Η ὄμορφη γυναῖκα ἱκανοποιεῖ τὰ μάτια μας καὶ ἡ ἐνάρετη τὴν καρδιά μας. 'Η πρώτη εἶνε πολύτιμο πετράδι, ἡ δεύτερη ὁλόκληρος θησαυρός. Μ. Ναπολέων

* * *

Οἱ μυῶνες τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε οἱ ἄνδρες καὶ τὰ νεῦρα ἡ γυναῖκες. Μπυφὼν

* * *

'Η γυναῖκα μονάχα πόνους μπορεῖ νὰ χαρίση στὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τόσο γλυκοὺς πόνους!... Π. Βερλαὶν

* * *

"Αν δὲν θέλεις νὰ γκρεμοτσακισθῆς, κύτταξε τ' ἄλογα μὲ μάτι νέου ἀνθρώπου καὶ τὶς γυναῖκες μὲ μάτι γέρου. Τουρκ. Παροιμία

* * *

'Ο ἔρωτας εἶνε γυιὸς τῆς φτώχειας καὶ τοῦ πλούτου. Τῆς φτώχειας, γιατὶ ζητεῖ πάντοτε, καὶ τοῦ πλούτου, γιατὶ εἶνε ἄστατος. Πλάτων

* * *

'Ο ἔρωτας εἶνε μιὰ ἀφοσίωσι ἄπειρη καὶ μιὰ θυσία παντοτεινὴ στὴν ψυχὴ ποὺ ἀγαποῦμε. Σαίξπηρ

* * *

Εἶνε ἀδύνατον ν' ἀγαπήση μιὰ γυναῖκα ἕναν ἄνδρα πνευματικῶς κατώτερό της, γιατὶ πραγματικὴ ἀγάπη δίχως σεβασμὸ καὶ θαυμασμό, δὲν ὑπάρχει. Γεωργία Σάνδη

* * *

"Οταν ἀγαπᾶς πραγματικὰ μιὰ γυναῖκα, δὲν τὴν κολακεύεις. Β. Οὐγκὼ

* * *

"Οταν μιὰ γυναῖκα προφέρει δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα τ' ὄνομα ἑνὸς ἀνδρός, δικαιοῦται ν' ἀμφιβάλλη κανεὶς γιὰ τὴ φύσι τοῦ αἰσθήματος ποὺ τρέφει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτόν. 'Αλλά, ὅταν τὸ προφέρει τρεῖς φορές... "Ω! ὤ!... Μπαλζὰκ

* * *

"Οταν πρωτοσυναντηθοῦν δυὸ νεαρὲς γυναῖκες, ζητοῦν πρῶτα - πρῶτα νὰ βροῦν ἡ μιὰ στὴν ἄλλη κάτι τὸ γελοῖο. Κα Ντὲ Μονταινιὲ